

עת"א 48321/10/20 - שירות בתי הסוהר נגד שפדיה סמנדייב

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 48321-10-20 שירות בתי הסוהר נ' סימנדויב(אסיר)
עת"א 29932-10-20 שפדיה סמנדייב נ' שירות בתי הסוהר

לפני כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר (48321-10-20) משיב שירות בתי הסוהר
(29932-10-20)
נגד
משיב (48321-10-20) עותר שפדיה סמנדייב (אסיר)
(29932-10-20)

פסק דין

לפני בקשת העותר להארכת תקופת הפרדה בעניינו של המשיב, למשך שישה חודשים החל מיום 10.11.20.

המשיב מוחזק בהפרדה החל מיום 15.5.20 כאשר קודם לכן, הוחזק לסירוגין בתנאי בידוד, שמור והפרדה. לשלמות התמונה יצוין כי ביום 24.4.20 דחה בית המשפט המחוזי בבאר שבע את בקשת העותר להארכת תקופת החזקתו של המשיב בהפרדה והורה על העברתו לאגף שמור, תוך שצוין כי לאור הסכמת המשיב להחזקה בהפרדה במתקן כליאה במחוז צפון, אין מניעה משפטית להשמתו של המשיב בתנאי הפרדה בצפון.

בתאריך 5.5.20 הועבר המשיב לאגף השמור במתקן כליאה שאטה.

לאחר שהתקבל חמ"ן שלילי עדכני ורציף, כך עולה מבקשת העותר, אשר הצביע על סיכון הנשקף למשיב לאור התנהגות שלילית וחריגה שלו כלפי אסירי האגף, הועבר המשיב להפרדה.

לפי העותר, המשך החזקתו של המשיב בתנאי הפרדה הוא חיוני לשמירה על בטחונו ושלומו של המשיב, של יתר האסירים ולצורך מניעת פגיעה ממשית במשמעת והאורח החיים התקין בכלא.

המשיב מתנגד לבקשה ואף הגיש עתירת אסיר בה הוא מבקש להורות על העברתו לאגף שמור, עתירה אשר נדונה במאוחד עם עתירה זו. המשיב טוען להתנכלות מצד קצינת האסירים באגף וכן להתנכלויות סוהרים. בא כוחו הוסיף וציין את הפגיעה הנפשית הקשה אשר נגרמת למשיב בשל החזקתו בהפרדה, דבר אשר גורם כשלעצמו, לקושי שלו להסתגל לחברת אנשים. המשיב עתר לפתרון כלשהו אשר יאפשר החזקתו עם אסירים נוספים ולא בבדידות בהפרדה.

דין ראשון בעתירה נקבע ליום 10.11.20 אולם נידחה לאור בקשת ב"כ המשיב אשר אף ביקש כי בפרק הזמן שעד לדין הנידחה ייבדקו אפשרויות נוספות עבור המשיב. בדיון היום, הוגש לעיון בית המשפט חומר חסוי אשר פרפרזות ממנו נמסרו לבא-כוח המשיב. ב"כ העותר ציין כי עוד קודם לדין הקודם, אבל גם אחריו, נעשתה בדיקה מעמיקה האם ניתן למצוא עבור המשיב מקום אשר בו לא יאלץ לשהות בהפרדה מוחלטת. צוין כי המשיב עבר במשך כשנתיים 10 מקומות שונים, אולם התנהגותו מסכנת אותו ואחרים. הבדיקה המעמיקה שנעשתה ושא תוצאותיה הוצגו בכתב לבית המשפט, הובילה למסקנה כי לא ניתן כעת לאתר עבורו אגף שמור כלשהו שבו יהיה בטוח. עם זאת, הודגש כי נוכח חלוף תקופה שבה שוהה המשיב בכלא שאטה, בקרוב ניתן יהיה לשקול העברתו למחוז אחר, אז ניתן יהיה גם לבחון, פעם נוספת, אפשרות של אגף שמור.

שמעתי את טענות הצדדים, עיינתי בחומר אשר הוצג בפניי וכן שמעתי את דבריו של המשיב אשר הבהיר כי הוא מבקש לעבור למתקן כליאה במחוז מרכז ולאגף שמור.

אחר זאת, הגעתי למסקנה כי דין העתירה להתקבל.

עיון בנספחי הבקשה וכן בחומר החסוי שהוגש מלמד על חשש ממשי לשלמות גופו של המשיב ולאסירים אחרים. כמו כן, עולה חשש להפרת המשמעת ואורח החיים בכלא. המדובר במידע עקבי ולאורך תקופה. כפי שעולה מהחלטות קודמות, נעשו ניסיונות, בין היתר, על ידי בתי המשפט במסגרת הדיונים בעניינו של המשיב, לשדלו להתנהג באופן שיאפשר השמתו עם אחרים, אולם מן התיעוד אשר הוצג בפניי עולה כי הם עלו בתוהו.

ברי כי תנאי הפרדה אינם מייטיבים עם המשיב וכי יש לעשות כל שניתן על מנת למצוא את הדרך להוציאו ממצב זה, אולם לעת הזו, שוכנעתי כי העותר בחן לעומק את המצב ובשלב זה, אין מנוס אלא להורות על הארכת תקופת ההפרדה.

אני מורה על המשך החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד למשך שישה חודשים החל מיום 10.11.20.

מנגד, דין עתירתו של המשיב במסגרת עת"א 29932-10-20 להידחות.

בשולי ההחלטה, לאור הדברים שעלו, הן מטעמו של המשיב הן מטעם העותר, יש לקוות כי תימצא בהקדם האפשרות להחזקתו של המשיב בחברה תחת תנאי הפרדה מלאים בהם הוא מוחזק כעת.

המזכירות תמציא החלטתי לב"כ הצדדים ולעותר בעצמו.

ניתן היום, ג' כסלו תשפ"א, 19 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.